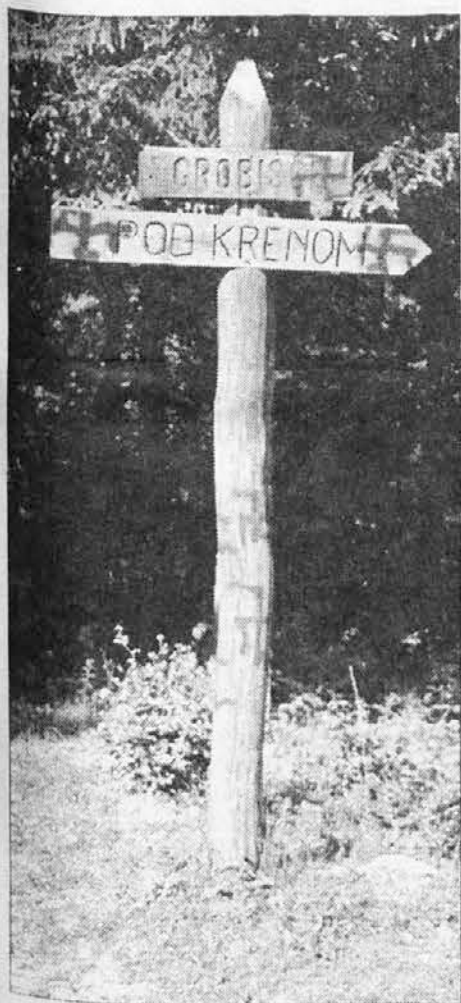

Oskrumba križa v Kočevskem Rogu

Nestrpnost in celo sovraštvo do vsega, kar ni bilo povezano s komunističnim in partizanskim in bojem in z revolucijo v drugi svetovni vojni, se vidno selita iz našega parlamenta in iz naših medijev na naše ulice, v pisarne, v gostilne in celo na grobišča, kjer je že davno potihnil glas umorjenih. To sovraštvo je tolikšno, da umorjenih — četudi ni neposredno obremenjen z bratomornim pobijanjem med vojno in po njej — potrdi v prepričanju, da morilci junija 1945 sprva niso hoteli in je nočejo (oni sami in njihovi številni potomci) niti danes.

Eno izmed „manj nevarnih“ udejanjanj sovraštva je tudi oskrumba križa in same okolice pri grobišču Pod Krenom v Kočevskem Rogu. Na to so nas opozorili romarji in nekateri domačini, ki so bili zgroženi ob tem, kar so videli. Zaenkrat še neznanci so si vzeli kar veliko časa, da so v ponedeljek,

10. julija, onečastili veliki križ, ki stoji na razpotju, od koder se pot vije k morišču Pod Krenom. Z narobe obrnjenimi kljukastimi križi so zaznamovali tudi table in smerokaze, ki kažejo na grobišče, prav tako mnoga debela, skale in vse smetnjake v okolici. Sodeč po dveh napisih (s črnim razpršilcem) v naučeni „stari srbohrvaščini“ so to storili slovenski „borci za svobodo“ oziroma njihovi somišljeniki in neonacisti.

Dobromiseči ljudje, domači župljani, se sprašujejo „Čemu“ in „Doklej“? Prav tako se sprašujejo, kako oskrunjena bi bila (bo) kapela, če bi v Rogu že stala, in ki jo je po besedah našega predsednika država Slovenija dolžna postaviti. Antikristi, ki so za sebe in morda še za koga drugega svoje delo v Rogu solidno opravili, s pričujočim dejanjem želijo preprečiti tudi gradnjo kapelice, vprašanje pa je, ali jim bo država Slovenija nasedla... Po izjavi dežurnega kočevskega policista, ki smo mu oskrunitev prijavili, je priznal, da je podobno „svinjarjenje na pohodu“ in da se bo kaj takega še dogajalo.

Spričo zapisanih dejstev je slovenski parlament z vlado dolžan storiti prvi korak. Oskrunjenje in onečaščenje (po)vojnih obeležij in grobišč je namreč najprej velika sramota za državo, v kateri takšna znamenja so, in obenem odraz nizke kulture njenih državljanov. Nenehno podpihovanje ali pa dopuščanje le-tega, mržnja do „nasprotne“ strani je samo prilivanje olja na ogenj sovraštva med nami in do pobitih. Kot že rečeno, vse preveč je tega v našem parlamentu in v naših (neodvisnih) medijih. Prav ti bodo morali gnusno dejanje v Kočevskem Rogu javno obsoditi in obžalovati, da do takšnih anomalij pri nas tako zlahka prihaja. Pa tudi ZZB NOV je poklican, da neonacistična dejanja obsoja in preprečuje, sam ima za to več sredstev kot druge organizacije.

Vsem „borcem“, tako so se podpisali na križu in na kamen pri grobišču Pod Krenom, kaj Bog grehe odpusti, „saj niso vedeli, kaj so delali“ (prim Lk 23, 34)!

Sicer pa — Slovenija, vsi so tvoji sinovi: tisti, ki ležijo v Rogu; tisti, ki so odložili morilska orodja in danes uživajo pridobitv NOB in tisti, ki ne znajo prav narisati kljukastega križa...

Marjan Lampret, župnik
Kočevje, 14. julija 1995

Najtrša oreha

Predsednik slovenske vlade Janez Drnovšek se je v petek 21. julija na Reki sestal s svojim hrvaškim kolegom Nikico Valentincem.

Na delovnem srečanju sta razpravljala o nerešenih vprašanjih med državama. Najtrša oreha v stikih med državama ostajata meja na morju in dolg Ljubljanske banke do hrvaških varčevalcev.

Če bi rešili vprašanje Piranskega zaliva, bi bilo po mnenju Janez Drnovška veliko lažje rešiti druga odprta vprašanja. Po-

novil je znano stališče, da Slovenija vztraja pri celotnem Piranskem zalivu ter da ji kot pomorski državi pripada izhod v mednarodne vode. Hrvaški premier tega stališča na skupni tiskovni konferenci ni želel komentirati; zavzel se je pa za strpno dogovarjanje tudi o tem vprašanju. Sogovorca sta potrdila, da je glede premoženjsko pravnih vprašanj dosežen precejšen napredek, stališča pa se še vedno močno razhajajo, ko gre za dolg Ljubljanske banke do hrvaških varčevalcev.

Zgodilo se je v Sloveniji

Energetika

20. julija sta se v Ljubljani sestala minister za gospodarske dejavnosti Maks Tajnikar in minister za gospodarstvo Republike Hrvaške Nadan Vidošević. Tema pogovorov je bilo predvsem lastništvo in upravljanje z Jedrsko elektrarno Krško (JEK), radioaktivni odpadki, prihodnja pravna organiziranost JEK ter sklad za financiranje razgradnje JEK. Dogovorili so se, da se tisti del kapitala v JEK, ki je v bilanci opredeljen kot obveznost do naslova vzdrževanja sredstev in družbeni kapital JEK, razdeli med obe pogodbenici v razmerju „petdeset-petdeset“. V prihodnje naj bi bila JEK organizirana kot družba z omenjeno odgovornostjo, znotraj katere se prenosi lastninskih deležev ne morejo opravljati brez soglasja ene ali druge partnerice. Dogovorili pa so se tudi, da naj bi dobave zagotavljali kvalificirani dobavitelji, ne glede na to, iz katere države prihajajo. Glede na prevzeto električno energijo bosta pogodbenici prevzeli tudi obvezo shranjevanja in odlaganja radioaktivnih odpadkov, do leta 2002 naj bi opredelili lokacije odlagališč ter odpadkov ter jih do leta 2007 tudi zgradili.

Televizija

Vlada je dala soglasje k povišanju RTV naročnin, za katere bo odslej treba v povprečju odšteti za devet odstotkov več. RTV naročnina bo po novem 1540 tolarjev, povišanje naročnin pa bo na inflacijo vplivalo na ravni 0,13 odstotka. Vlada, ki je obravnavala tudi položaj RTV Slovenija, je še sklenila, da RTV Slovenijo pozove, naj pripravi sanacijski program, ki bi vključeval rešitve za saniranje izgube. S samimi naročninami namreč izgube ni mogoče pokriti (1 dolar = 112 tolarjev).

Statistika

V maju je v Sloveniji povprečno bruto plača v podjetjih in drugih organizacijah znašala 111.313 tolarjev na zaposleno osebo, povprečno neto plača pa 70.949 tolarjev. Povprečna majska bruto plača je bila od povprečne aprilske višja za 2,6 odstotka, od

povprečne bruto plače v lanskem letu pa za 17,6 odstotka.

Dolgovi in rezerve

Zunanji dolg Slovenije je konec maja znašal dve milijardi 485 milijonov dolarjev, od tega dolgoročni dve milijardi 405 milijonov, kratkoročni pa 74 dolarjev. Razliko v višini šest milijonov dolarjev predstavljajo uporabljena sredstva Mednarodnega denarnega sklada (IMF).

Slovenija je imela konec maja za tri milijarde 212,6 milijona dolarjev deviznih rezerv, kar je za 50,5 milijona več kot mesec dni pred tem. Slovenske devizne rezerve so se od konca leta 1994, ko jih je bilo za dve milijardi 763,6 milijona dolarjev, do 31. maja letos povečale za 449 milijonov dolarjev oz. za 16,2 odstotka. V letu dni, od konca maja lani, pa so porasle za 62,9 odstotka.

Sporazum

Poljski minister za mednarodne ekonomske odnose Jacek Buhacz ter minister za ekonomske odnose in razvoj Janko Deželak sta v ponedeljek podpisala sporazum o prosti trgovini med Republiko Poljsko in Republiko Slovenijo. S podpisom sporazuma je Slovenija izpolnila tudi pogoj za članstvo v Srednjeevropskem sporazumu o prosti trgovini (CEFTA), ki po Deželakovih besedah postaja „pomemben inštrument, s katerim lahko Slovenija gradi svoj perspektive“.

Sporazum odpira slovenskemu gospodarstvu izjemne izvozne možnosti. Hkrati pa se z njim uresničujejo cilji in želje teh dveh držav po vključevanju v evropske integracijske tokove.

Sporazum s 1. januarjem prihodnje leto predvideva oprostitev carin 70 odstotkov industrijskih proizvodov. Za zdravila, kjer so bila pogajanja najbolj dolgotrajna, sta se Slovenija in Poljska odgovorili, da se s 1. januarjem 1996 carinska stopnja zniža za 50 odstotkov, nato pa v naslednjih dveh vsakič še po 25 odstotkov, dokler carine ne bi popolnoma odpravili.

Krščanskosocialna unija zameri SKD „neprižnavanje NOB“

Na tiskovni konferenci 12. julija je predsednik Krščansko-socialne unije (KSC) Franc Miklavčič orisal ozadje notranjih zamer, ki so pripeljale do nedavne osamosvojitve KSU, ki je prej delovala v okviru krščanskih demokratov kot socialna frakcija.

Po njegovem mnenju je Stranka krščanskih demokratov fundamentalistična, po notranjem vodenju tipično avtokratska, konzervativna, postala pa je tudi stranka kapitala, kar je razvidno iz dogajanja v državnem zboru. „Sodu je izbil dno tretji kongres SKD, na katerem so sprejeli precej revolucionarne spremembe statuta in pro-

grama stranke,“ pravi Miklavčič, zato v okviru krščanskih demokratov omenjeno krilo ni moglo več najti svojega mesta.

Tudi kasnejša pogajanja s Slovenskimi krščanskimi socialisti so bila neuspešna, saj se KSU ni strinjala s predlogom, da bi se pridružili Peršakovi stranki. Nova stranka, ki je bila uradno registrirana konec junija, se sklicuje na neodvisnost in avtonomnost — tudi v odnosu do Cerkve. Njeni člani pravijo, da NOB priznavajo, ker je bil „zgodovinska stopnica k ustanovitvi samostojne slovenske države“, ob čemer se zavedajo, da je „nehote pridelal komunizem“.

Spominski simpozij v Tinjah

V petek 30. junija 1995 se je v sklopu proslav ob 50-letnici povojnih dogodkov v katoliškem domu prosvete Sodalitas v Tinjah na Koroškem vršil spominski simpozij, ki so ga s sodelovanjem Tinjskega doma organizirali nekdanji graški študentje, katere so tam predstavljali: dipl. inž. Valentin Klinar, dr. Uroš Roesmann, dr. Franc Vrbinc in dipl. inž. Stanko Vrečar.

Naslov simpozija je bil: *Dogajanja med vojno in po vojni v Sloveniji in na Koroškem: Okupacija Slovenije, upor, revolucija in njene žrtve ter posledice.*

Predavali so: John Corsellis: angleški pisatelj in pravnik, tedaj kot civilist v službi angleške vojske, Pozneje član uprave slovenskih taborišč v Avstriji; grof Nikolaj Tolstoj: zgodovinar v Angliji, znan po svojih kritičnih člankih o tedanjih dogodkih, posebno o vračanjih iz Koroške; dr. Alojzij Ambrožič: nadškof v Toronto v Kanadi; dr. Janez Zdešar: nekdanji vodja slovenskega dušnega pastirstva v Zahodni Evropi, rešenec iz Teharij.

Prvi predavatelj, J. Corsellis je, kot osebna priča in iz dokumentov govoril o tednu med 28. majem in 4. junijem 1945: Opisuje „od samih beguncev organizirano učinkovito izraženo opozicijo proti nasilnemu vračanju“. Tekst predavanja smo dobili preveden v slovenščino.

Poudaril je pogum in neustrašenost štirih mož: begunca dr. Valentina Meršola, častnika vojaške vlade Kanadčana Barreja in dveh civilistov, vodij enot Rdečega križa in FAU (Friend Ambulance Unit), Angleža Selbyja Biggeja in Waležana Pearsona, ki so doslegli, da je glavno poveljstvo zavezniških sil preklicalo ukaz — žal, zelo pozno — o vračanju, in s tem rešilo čez 6000 civilnih beguncev gotove smrti.

(Opomba poročevalca: Glavni pobudnik tega prizadevanja, pri katerem ni odnehal, je bil dr. V. Meršol. Slovenski begunci imamo še neporavnan dolg hvaležnosti našemu rešitelju. Letos sma zamudili

priliko, da bi se mu vsaj malo oddolžili: morda z odkritjem spominske plošče na njegovi rojstni hiši v Radovljici.)

Drugi predavatelj, Nikolaj Tolstoj, ki je predaval v angleščini — s prevajanjem v slovenščino — je govoril o težavah, ki jih ima pred angleškimi sodišči in kako mu onemogočajo, da bi prišel na dan z resnico o povojnih vračanjih. Njegova knjiga „Minister and Massacres“ je v Angliji prepovedana, kar je prvi primer prepovedi po več kot 200 leti.

Opoldan je bil odmor za kosilo, po kosilu je pa ravnatelj doma, Kopeinik, razkazoval obiskovalcem prstore prosvetnega doma ter duhovito in zanimivo opisal njegov nastanek, razvoj, delo in načrte. Ta ustanova je res izreden dosežek koroških Slovencev, pri katerem ima Kopeinik gotovo bistvene zasluge.

Popoldanski program se je začel s predavanjem nadškofa dr. A. Ambrožiča, ki je z domačo in sproščeno besedo orisal značilnosti dušnopastirskega dela med izseljenjskimi skupinami. To delo je tesno povezano z ohranjanjem narodne identitete izseljenecv in njih potomcev.

V zadnjem predavanju je dr. J. Zdešar izčrpno analiziral medvojne razmere v Sloveniji, nastanek upora in netenje revolucije in obravnaval različne možne variante teh dogajanj.

Po vsakem predavanju se je razvila živahna debata in je večkrat doprinos osebnih doživetij navzočih razširil in osvetlil predmet predavanj. Poleg organizatorjev, so mi v spominu ostala imena Z. Simčiča, S. Klepa in V. Levstika.

Po končanem simpoziju je bilo odkritje slike koroškega rojaka, škofa dr. Gregorija Rožmana in posvetitev po njem imenovane sobe v domu. Župnik Rožmanov rojstne fare je doživeto opisal prizadevanja za obstanek slovenskih Korošcev, nadškof dr. Ambrožič je pa sliko in prostore blagoslovil.

F. M.

Evropska komisija

Evropska komisija v Strasbourgu je sredi julija sprejela stališča v zvezi s prihodnjim podpisom evropskega sporazuma med Evropsko unijo in Slovenijo. Predvidoma bi se to zgodilo na prvem oktobrskem zasedanju sveta zunanjih ministrov EU.

Sporazum, ki ga bodo morale sicer ratificirati poleg Slovenije tudi vse članice EU, naj bi sicer veljal za nedoločeno obdobje, njegov cilj pa je vzpostavitev tesnejšega in trajnega sodelovanja med Slovenijo na eni strani ter ustanovami EU oziroma njenimi članicami.

Po šestletnem prehodnem obdobju je predvideno prosto trgovinsko sodelovanje, medtem ko na drugih področjih v glavnem povzema dosedanje evropske sporazume s srednje in vzhodnoevropskimi državami. V sporazumu je tudi določilo o podobnem političnem dialogu med Slovenijo in EU, kot sicer velja tudi za druge podpisnice evropskih sporazumov.

Komisija v svojem sporočilu omenja, da sporazum s Slovenijo vključuje posebna določila pri transportu in pri prostem gibanju delavcev.

razvijala svoje alternativno šolstvo, čeprav imajo verni starši do njega z ustavo zagotovljeno pravico. To je dejanski namen te Jelinčičeve pobude, ki sta jo Liberalna demokracija in Združena lista nemudoma in brez zadržkov podprli in s tem zopet jasno povedali, kakšni so njihovi pravi nameni: vzeti Cerkev materialne možnosti za njegovo delovanje in ga tudi zakonsko omejiti. Pravljice o zaščiti gozdov so seveda samo demagoška fasada, kajti vsakemu je lahko jasno, da s 3% gozdov Cerkev nikakor ne bi mogla bistveno vplivati na usodo gozdnega gospodarstva v Sloveniji.

Posebna okoliščina pa je dejstvo, da hočejo prikriti privrženci starega totalitarizma preprečiti vrnitev imetja domači Cerкви ravno v trenutku, ko vlada sproži postopek za ukinitvev ustavnega člana, ki prepoveduje tujcem lastništvo nepremič-

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Znova ista pesem? Vprašanje je na mestu, ker se zadnje dni dejansko ne govori in ne piše o drugem kot o brezposelnosti. Tudi v teh vrstah smo se zadnje čase nenehno ustavljali ob tem problemu. A ni druge pomoči, ker je zadeva resna in je eden najtežjih vprašanj, s katerim se trenutno bavi vlada, ne da bi našla vsaj delno zadovoljiv odgovor.

BREZ UPANJA

Prav zadnje čase smo o tem precej razpravljali. Ni da bi preveč ponavljali iste misli. A statistike, ki so jih pretekli teden objavili, so sprožile val zaskrbljenosti v sami vladi, v vladni stranki, da o opoziciji sploh ne govorimo. Opozicija je s tem problemom udarjala po vladi že med volilno kampažo. In če dotlej Menem o tem ni hotel nič slišati, je moral sedaj, spričo dejstev, problem priznati. Storil je to na ta način, da je obljubljal, da bo odpravil brezposelnost.

Statistike govore o novi rekordni številki: 18,6% delovno aktivnega prebivalstva nima zaposlenost in podobna številka (tega ni mogoče točno določiti), je le delno zaposlena. Tu nastane polemika: koliko je „aktivnega prebivalstva“. O procentih vsi soglašajo, a ko gre za številke, vlada trdi, da je 2,2 milijona brezposelnih, privatne ustanove pa temu dodajo še naknadnih 500.000 brezposelnih. Razlika je precejšnja, a ne spremeni bistva problema: ni dela, zasluzka, revščina se večja, problem preživljanja je postal temeljno vprašanje velikega dela argentinske družbe.

S tem pa pridemo v osrčje gospodarskega programa: strogo liberalni program, katerega prvi cilj je ohraniti stabilizacijo in plačevati obroke zunanega dolga. Kadar nastanejo prvi problemi, kot pri določenih produktivnih sektorjih (npr. avtomobilska industrija) ali finančnih krogih (banke), se najdejo krediti, da se sektor „reformira“. Ko gre za mala podjetja, nikogar ne skrbi in razvoj gre naprej svojo pot. A prav ta mala in srednja podjetja so tista, ki so temelj množične zaposlenosti. Zato ni čudno, da sta področja okoli Velikega Rosaria in Buenos Airesa z okoljem najbolj prizadeta, ker je na tem področju bilo največ podjetij te vrste.

Statistike govore o rekordnem številu podjetij, ki so zašle v konkurz. Bankrotov so največkrat vzrok ogromni dolgovi, ki jih ta podjetja ne morejo plačevati ali privatnikom ali pa, še večkrat, bančnim ustanovam, ki so dajala posojila na zelo velike obresti. In prav to je eden velikih očitkov, ki jih je te dni morala slišati vladna gospodarska ekipa: smo v prvem svetu, imamo stabilizacijo, družba trpi vse mogoče probleme, da se izpelje gospodarski program, a bančne ustanove dokazujejo, da živimo nekeje v tretjem svetu, ker ni kredita in če se ga kje dobi, so obresti take, da nimajo nobenega opravka s prvim svetom, ne s stabilizacijo, o kateri trdijo, da jo uživamo. In vendar so načrtom bančne preureditve deljene ogromne vsote tujih kreditov.

Vrnimo se k brezposelnosti. Minister Cavallo nima prave razlage, niti pravega odgovora na vprašanje. Delavski minister Carlos Figueroa, ki je pred dnevi trdil, da argentinsko gospodarstvo uničuje zaposlenost (potem je razložil, da „argentinsko gospodarstvo“ in ne „vladni gospodarski

nin. Človeku se neogibno zastavlja vprašanje, ali ne bi v Sloveniji nekateri nepremičnine raje prodajali tujcem, kakor pa jih vrnili slovenski Cerкви?

dr. Anton Stres v „Družini“

načrt“) sedaj išče druge razlage. A nihče ni storil nič konkretnega. To je bilo razvidno tudi v parlamentarni interpelaciji na oba ministra. Opozicija je streljala nanju s težko municijo, vladni poslanci pa so bili tihi, ker so soglašali z opozicijo, a se javno niso hoteli, ali pa niso smeli, pridružiti kritiki.

Podobno je bilo na zborovanju peronističnih guvernerjev. Zaprošili so za avdienco z Menemom, da od njega zahtevajo, naj vendar stori „kaj konkretnega“ v zvezi z brezposelnostjo. Jasno: problem je sicer večji okoli prestolnice in Rosaria. A tu se nekoliko lažje preživi. V notranjosti pa, če ni dela, ni jela, in skrajna revščina že razsaja po mnogih predelih.

Predsednik sam, ki je med volilno kampažo kazal več in odločen obraz ter govoril o 300.000 delovnih mest na leto, ter ob nastopu trdil, da bo „uničil“ brezposelnost, sedaj obljublja, da bo „počasi omilil“ problem brezposelnih.

IN OPOZICIJA?

Tudi s strani podjetnikov se kaže zaskrbljenost. Po eni strani, ker je pritisk družbe izreden. Po drugi pa, ker so socialni konflikti na pragu, in je nevarnost izgredov in kake socialne eksplozije (kot v Córdoba ali prej v Santiago del Estero) na dnevnem redu. A tudi njim se ne porodi kaka pametna misel. Že znan način je predlog znižanja plač, da jim ne bi bilo treba odslavljati prevelikega števila delavstva. S strani vlade pa že rabljen način znižanja brezposelnih podpor, da bi se na ta način podpora lahko delila večjemu številu prebivalstva. Drugi poznan način je povišanje cen gorivom (bencin in podobno), da se z nabranim denarjem poveča fond za podporo brezposelnim.

Seveda je predlog podjetnikov naletel na hud odpor sindikatov, ki od vlade zahtevajo, naj poišče kako drugačno rešitev. Vsi gledajo na področje javnih del, a za te ni denarja. Potrebni bi bili, seveda: nove ceste, mostovi, elektrarne, v določenih predelih obrambe proti poplavam, itd. Te izvedbe bi bile, makroekonomsko, celo izredno zanimiva investicija, ker predstavljajo ekonomski razmah in preprečujejo hude izgube, ki jih ima dežela zaradi pomanjkanja teh del. A za to ni denarja, ker gre vse v plačevanje zunanega dolga; ali pa izgine v „črni luknji“ domačih potrošenj, katerim večkrat ni znana usoda. V tem smislu ni čudno, da je s strani vodilnih osebnosti argentinske Caritas prišel pred tedni predlog, naj se odloči (zaprosi, dogovori, doseže) eno leto „dopusta“ v plačevanju zunanega dolga. Nabrani fond pa bi se usmerili v produktivne objekte, ki bi omilili težki problem brezposelnosti.

S strani opozicije tudi ni konkretnih predlogov. Pač kritika in napadi v kongresu. A so radikali dejansko zaverovani v lastno usodo in v pripravo bodočih okrajnih volitev, pa v reorganizacijo stranke, ki se nahaja v hudi krizi. Prav tako se izživlja Velika fronta, ki ne najde prave poti v potrebni organiziranosti. Tu teče polemika med obema vodilnima glavama: Chachom Alvarezom, ki je dejansko vodil Fronto, in Octaviom Bordonom, ki je pristopil v zadnjem trenutku, a žel priljubljenost ljudi. Ne najdeta pravega razmerja. Razumljivo: oba hočeta isto: krmilo rojevajoče se stranke, ki je nenadoma zasedla drugo mesto na argentinski politični pozornici. Vsi napor Fronte so usmerjeni v dokaz razumevanja in notranjega miru. A „somov vojna pod vodo ne mine“, in resno vprašanje je, kam se bo Fronta končno obrnila. Problemi družbe pa so medtem le izgovor, da se mirno in uspešno napada vlado.

S ponosom slavimo 50. obletnico zmage

V sobotni prilogi Dela sem prebral prispevek, ki ga je podpisal predsednik DS RS Ivan Kristan. Kot slovenskega državljan, čeprav zunaj matične Slovenije, me tako pristransko stališče visokega političnega predstavnika DS RS silno moti, ker se mi zdi, da je daleč od politične modrosti, ki bi jo moral imeti človek na takem mestu. Gospod predsednik bi se moral zavedati, da njegovo skrajno pristransko stališče žali velik del državljanov RS, ker njegove trditve ne ustrezajo resnici, kar bi rad pojasnil samo glede na dve točki:

1) „...da so nosilci aktivne kolaboracije delovali proti NOB slovenskega naroda in za utrjevanje okupatorjeve oblasti, ker se je še posebno jasno izrazilo ob ustanovitvi domobranstva, ki je nastalo po volji Nemcev in je delovalo pod okriljem nemške oborožene sile za doseg nemških vojaških ciljev.“

V oglasu za ustanovitev Slovenske domobranske legije stoji: „...Za obstoj naše domovine vstopamo v borbo zoper komunistične bandite in roparje. Predsednik pokrajinske uprave, divizijski general Leon Rupnik, je v svoji proklamaciji jasno označil naše cilje in naše dolžnosti. Pod vodstvom naših slovenskih poveljnikov, ki nam bodo poveljevali v našem maternem jeziku, bomo uničili boljševiške morilce in požigalce v naši deželi, kjer koli jih bomo zaglegli. Nemška vojska in policija nas bosta pri tem v zvestem tovarištvu podpirali. Naša dolžnost je vsak pošten, za borbo sposoben Slovenec od 18. 35. leta starosti, naj se prostovoljno javi za zaščito svoje domovine, za vzdrževanje in ohranjanje reda in discipline ter za vzpostavitev razdejanih domov, v slovensko domobransko legijo.“ (Slovenec, št. 216, 24. 9. 1943)

V nekaj mesecih je domobranska vojska štela okoli 12.000 mož, od tega menda več kot 20% prebeglih iz partizanov.

V oglasu se ne omenja delovanja proti NOB, ker te dejansko ni bilo, bila pa je pod vodstvom KPS in v imenu Stalina izvajana brezobzirna revolucija za uničevanje vsega, kar ni trobilo z njimi v isti rog. Iz besedila oglasa pri najbolj bujni domišljiji ni mogoče razbrati kakega poziva za utrjevanje okupatorske oblasti ali delovanja za doseg nemških vojaških ciljev. Poziva predvsem na obrambo pred roparskimi napadi in na zaščito domovine.

Gospod predsednik DS RS ima tudi zavoljo svoje visoke funkcije dolžnost, da se o zgodovinskih dogodkih, o katerih misli dati izjave, prej primerno pouči. Na žalost je ljudi, ki vsevprek dajejo izjave o stvareh, o katerih nimajo pojma, ali kot papagaji ponavljajo naučene propagandne fraze, tudi v Sloveniji kar preveč. Ponavadi so tudi intelektualno na precej nizki ravni ali pa so plačani agitatorji. Boli me, da je med njimi tudi nosilec tako važne funkcije kulturno visoko stoječega slovenskega naroda.

2) „Oboroženi narodnoosvobodilni boj v letih 1941-1945 predstavlja eno najsvetlejših obdobij novejšje zgodovine slovenskega naroda med njegovim dozorevanjem kot nacije in državnopravnim konstituiranjem. S tem dejanjem smo stopili ob bok velikih evropskih narodov.“

Kako more gospod predsednik DS RS boj partizanov v letih 1941-1945 imeti za „eno najsvetlejših obdobij novejšje zgodovine slovenskega naroda“, mi je pač nerušljiva uganka. Razen če nima na razpolago kakih skrivnih dokumentov iz arhiva tovariša heroja Matije ali pa vojvode Urbana, iz katerih bi se dalo dokumentirati kakih 30.000 padlih Italijanov in Nemcev v srđitih bojih s partizani, ki so osvobajali zasuznjeno domovino, saj nekako toliko

imajo na vesti „domačih izdajalcev“, da o žrtvah, ki jih prištevajo okupatorju, pa so jih oni povzročili, ne govorimo. Odkar sem slišal predsednika RS, da je bilo po vojni pobitih nekaj več kot tisoč domobrancev, se zares bojim, da so slovenski politični vrhovi v računstvu pod ničlo. Obstoji samo še ena možnost, da se s tem gospodom take in podobne izjave „zgodijo pod paro“, tako kot menda nekatere njihove kolege zanese na avtocesti v napačno smer, kar se za take visoke funkcionarje spet ne spodobi.

Da ne bo pismo predolgo, se omejim samo na ti dve „cvetki“ iz daljšega „umotvora“ izpod peresa gospoda predsednika DS RS. (Če bi mu bolj prijajal naslov „tovariš predsednik“, naj mi oprost, ker mi ne gre od rok).

Res ne vem, v čem vidi gospod predsednik razloge za ponos ob 50-letnici neke namišljene zmage. Menim, da bi nas takratnih dogodkov prej moralo biti sram, kot da bi se s ponosom postavljali „ob bok velikih evropskih narodov“. Bolj kot proslavljanj bi bilo na mestu kesanje in pokora. Je morda gospod predsednik DS RS kdaj prebral Župančičevo *Zlato jabolko* in se vprašal, kaj je pesnika nagnilo, da je zapisal:

*„Svobode naše jabolko se zlato
nam zakotalilo je v kri in blato,
in preden spet zasije v čisti slavi,
vsi bomo blatni, ah, in vsi krvavi.“*

(Oton Župančič, *Zimzelen pod snegom*,
Državna založba Slovenije, Ljubljana, 1945)

Menim, da ponos na dogodke pred 50 leti najbrže ne. Ljudje božji, molimo za zdravo pamet in za poštene voditelje!

Marjan Loboda, Buenos Aires
Pisma bralcev, „Delo“, 24. junija

POMNIK IMENU

Ludvik Potokar, pisatelj. Pred tridesetimi leti je odšel odtod v svet dobrote, daleč od nadlog življenja. Bilo mu je 42 let.

Lahko si ga predstavljamo, da je med nami. Mladosti smo dodali pol stoletja. Spomin nas vodi na dogodke ob koncu vojne. Ludve, kot vedno, pol zares pol za šalo, obdan z dimom cigaret, dviga kozarec rizlinga, morda celo terana, nam govori: „Odaljimo se vendar razburljivi sedanosti! Pijmo na zdravje vseh! Zapijmo ono: dve let in pol...“ Vsi pojemo in si napijemo. Ludve nadaljuje: „Končala se je vojna. To je važno. Naj si heroji loščijo kolajne, naj berejo črne maše poraženci. Saj vojna je pravzaprav vzbujevalno dejanje, seveda, če ostaneš živ. S koncem vojne se je naša življenjska doba kar čez noč podaljšala od ene ure na desetletja, razen če si od zaveznikov izdan. Še takrat te lahko reši rdeča zvezda.“

Spominjamo se življenja v Gradcu. Študentovsko brezskrbje z žarnimi sanjami o bodočnosti. S pogledom na mesto s Kalvarienberga je Ludve zapisal: „Tukaj so dehteli okoli naju macesni, ko sva se pogovarjala o tistem, o čemer se pogovarjajo mladi ljudje, ko še sami ne vedo, da na svetu ni prav nič nemogočega.“ (Luis-Lučka, 20. 4. 47). Od takrat mnogo nemogočega je postalo mogoče, mogoče pa nedosegljivo.

Iskali smo si novih domovin. Ludvik je odplul v Kanado. Opravil kontrakt v Beamsville, Ontario. Nato pa se je odločil za Združene države. V Clevelandu dosegel magisterij, urejal nekaj časa kanadski oddelek Ameriški domovine, pisal v revije in se povezoval s SKA v Buenos Airesu.

Zvabi ga čarobna divjina Kanade. Odpotuje v Blue River, B. C. in ostane celih sedem let. Opisuje življenje okoli sebe.

PISMA BRALCEV

Spoštovani g. urednik!

Ob branju „Pisma od doma“, prispevka v Vašem časopisu, sem začutil potrebo, da nekatere stvari dopolnim iz drugega zornega kota. S tem ne nameravam začeti polemike, ki so tako običajne v Sloveniji v pismih bralcev, ampak le razširiti obzorja argentinskemu bralcu slovenske problematike.

Avtor pisma v nekaterih stvareh nekoliko poenostavlja položaj, v drugih pa je preveč razočaran nad potekom dogodkov, ki gredo drugačno pot, kakor si jo mnogi želimo. Slovenski politični trenutek izhaja iz volitev leta 1992. Takrat je strankam totalitarističnega rodovnika uspela velika prevara, ko je njihov padalec Zmago Jelinčič pridobil 12% glasov. Z njegovo podporo, z njegovimi ukradenimi glasovi sta ZLSD in LDS sposobni vladati sami. Za večino v parlamentu je potrebno 46 glasov. LDS sama jih ima 30 (po volitvah 21), ZLSD 14, SNS (Jelinčič) 3, vsem tem moramo dodati še 2 glasova manjšin in včasih še Demokrate. Tudi SLS glasuje kakor hoče leva stran, posebno takrat, ko s takim glasovanjem „premagaj“ SKD.

To stanje je potrebno imeti vedno pred očmi, da moramo boljše presojeti držo SKD, ko se je odločila, da ostane v vladi. S tem se moramo strinjati ali pa ne. Za obe stališči je veliko argumentov, kateri je pravilen, pa ni jasno razvidno. SKD se je odločila sodelovati, čeprav to pomeni mnogokrat podrejen položaj v vladi.

Ob presojanju sedanjega političnega položaja v Sloveniji, se moramo otresti predvsem razočaranja, ki temeljijo na prevelikih pričakovanjih in tudi na nesprejemanju posledic 45-letne komunistične indoktrinacije.

Poznavanje mentalitete večine slovenskega prebivalstva je nujen pogoj za razumevanje družbenega položaja. Na kratko naj omenim, da sedanjo stanje popolnoma ustreza miselnosti slovenskega človeka. Povprečen Slovenec je velik materialist in zelo sebičen („idealen liberalce“) človek. Je priden, potrpežljiv, vendar v prvi vrsti mu gre za denar in imetje. LDS in ZLSD znata najbolje prisluhiti in nagovoriti to večino.

Samotari. Hodi v gozd, hodi v gore, fotografira cvetlice, divjačino, ptiče, pikapolonice, žuželke. Dovolj ima časa in potrpljenja, želi si srečnih naključij. Piše o Lojzki, o Matildi, o domačih. Hrepeni po rojstnem kraju, po domovini. Piše, da je bolj srečen odkar živi v divjini, kot prej, „ko se je vrtil v začaranem krogu, kjer so metali ljudem polena pod noge, kjer so debatirali o stvareh, ki so dejansko že izgubile pravo veljavo in so se še vedno neizprosno, čeprav nezavedno, naslanjali na svoj izvor, na svojo dediščino, na svoje usode...“

Vendar si spet zaželi družbe, vrne se v Vancouver. Prepozno. Ne najde več poti nazaj, še manj naprej. Omaga. Njegovo ime je vklesano na družinskem nagrobniku v Šmarju.

Na pobudo prof. Franceta Pibernika je bilo zbranega veliko gradiva o delu in življenju Ludvika Potokarja. Letos je Celjska Mohorjeva izdala obsežno knjigo *Onstran samote*. V treh delih bomo spoznali spet enega od literarnih genijev, zamolčanega v domovini.

Prvi del, *Prah časa*, vsebuje zbrane kratke novele in miniaturre. Drugi del — *Krivi vir* — je Potokarjev nedokončani roman. Tretji del pa je spremna študija prof. Pibernika pod naslovom *Slovenski grob ob Tihem oceanu*. Knjiga ima 500 strani in je bogato ilustrirana. Zanimiva bo vsemu slovenskemu življu doma in po svetu.

S. Z. S.

Obenem jima obilno pomagajo sredstva družbenega obveščanja, ki jih popolnoma obvladujeta, ne toliko z direktno kontrolo, kolikor bolj z enakim svetovnim nazorom poročevalcev.

Kratko poročilo o gopodarskem razvoju in naklonjenosti tujih držav razodeva naivnost. Nobena država ni naklonjena drugi, razen, če od tega pričakuje velike koristi. Francija je velika prijateljica Srbije in ne Slovenije, Avstrija hoče, da si izmislimo nemško manjšino, da bo lahko preko nje vtikala svoje prste v slovenske notranje zadeve, Italija je naš največji nasprotnik, ZDA pa so milo rečeno najmočnejši nastnik sveta.

Gospodarstvo je v hudi krizi, brezposelnost je velika, plače delavcev običajno zelo nizke, mnogim ne zadostujejo za človeka vredno življenje. Povprečje je sicer visoko, vendar ima manjšina ogromne plače, večina pa slabe. Nastaja sloj „jare gospode“, so bogati, vendar so to postali na nepošten način, svoje bogastvo razkazujejo („velika pridobitev demokracije“) in drugim vlivajo nevoščljivost. Imajo v rokah državo in zato jih nihče ne preganja. Visoki državni uslužbenci imajo mnoge ugodnosti in visoke plače.

Veliko podjetij propada in bodo še propadala. Videti je, da obstaja tih dogovor, da bo vlada podpirala nekatera podjetja do tistega trenutka, ko se bo Slovenija navadila na propad nekaterih velikanov. Val stečajev obvladuje vlada. Obenem pa podpira ustanove, ki so omogočile „krajno družbenega premoženja“, predvsem banke, s katerimi sestopajoči z oblasti ohranjajo svojo moč.

Slovenski volilec je zelo neizobražen in z lahkoto naseda prevaram. Upamo, da bodo naslednje volitve bolj poštene, da ne bo prevar. Kaj lahko se bo zgodilo, da stranke desnice ne bodo znale skupaj vladati, ker nimajo časa, da bi se naučile sodelovati. SLS s Podobnikom na čelu nima kakega vidnega predstavnika, ki bi bil sposoben prevzeti ministrsko mesto. Že leta 1992 so se šli načelno opozicijo in niso hoteli sodelovati v vladi, kar je korenina sedanjega stanja. Poleg tega je to zadolžena stranka, zato ji upniki narekujejo politiko.

Janša se bori za primat na desnici. To dela zelo spretno in načrtno. Vendar je okoli njega vse preveč predstavnikov preteklega režima. Treba je biti previden, sodelovati, vendar presojeti sodelovanje. (Poročilo o uspehu te stranke na izrednih volitvah za ribniškega župana je relativno, ker sta bila samo dva kandidata in je torej njihov kandidat moral zmagati z absolutno večino. To je tipičen propagandističen prijem. Resničen, pa vendar tudi lahko varljiv.)

SKD so v vladi, pa vendar je največkrat treba vzklikniti „Bog pomagaj!“ ob njihovem delovanju. O njih smemo reči, da nimajo politike, ampak gasilsko brigado. Nikoli ne narekujejo politike, ampak vedno capljajo zadaj. Poleg tega so tako vsevedni, da so postali gluhi za nasvete. Kljub temu so dosedaj v politiki od novih strank pokazali največ. Njihov odhod iz vlade bi pomenil ustavitve nekaj največjih uspehov sedanje vlade in krajo velikih denarcev, ki se zbirajo za gradnjo avtocest, s strani LDS in njihovih somišljenikov.

Prav ugotavlja nepodpisani pisec, da bodo naslednje volitve odvisne predvsem od spoznanja ljudi o pokvarjenosti LDS. Vendar prevelikega upanja ne smemo obujati; na mestu je trdo in pošteno delo pričevanja in vzgoje. Do takrat pa velja: tisti, ki zmore zbrati 46 glasov v parlamentu, vlada, kakor hoče. Nič ne pomagajo besede, vik in krik nasprotnikov te večine. V Sloveniji je pač tako. Šele volitve bodo spremenile to stanje, ali pa ne.

Spominska proslava v Bariločah

Nagovor Cirila Markeža

Nihče od nas ni pričakoval, da bomo doživeli dan, kateremu lahko rečemo veliki dan, ko bomo smeli obiskovati strašna morišča Kočevskega roga, Teharij, Krimške jame in drugih ter tam molili za vse, ki v teh jamah počivajo.

Proti vsemu upanju je namreč napočil dan, ko se je utrgal plaz, ki je hitro pometel s komunističnimi režimi, čeprav ne z njihovimi nosilci, kateri še naprej uveljavljajo lastne interese. Do tega zgodovinskega dne se v domovini o komunističnih grozodstvih ni smelo govoriti, kaj šele, da bi smeli žrtve rdečega nasilja proslavljati ali na njih grobovih moliti.

Božjim mlini meljejo počasi, a gotovo. Potrebno je bilo 45 let, da se je pokazalo, kaj so namleli. — V teh dneh romajo množice Slovencev od grobišča do grobišča, od jame do brezna, polna nedolžnih žrtev.

Vsi smo prepričani, da je bila samostojnost Slovenije zaslužena z njihovim trpljenjem in smrtjo. Če smo se spraševali od prvega dne, ko je vest o angleškem izdajstvu dosegla globino naše zavesti in ostala, kako je kaj takega mogoče in zakaj je bilo to potrebno, nam je 45 let po tistem tragičnem januarju 1945, ob spominu na nadalžne žrtve postalo jasno, da niso umrli zaman.

Mineva pet let, odkar je Slovenija dosegla svojo samostojnost. Zato danes iskreno zahvalo našim mučencem, ki so umrli za svoje življenjsko vodilo: Bog, narod, domovina.

Vemo sicer, da smo šele na začetku poti in da težav ne manjka. Vemo tudi, da tisti, ki so zagrešili bratomorni zločin in njih idejni potomci ne mislijo resno, ko govorijo o spravi. Kakor je sprava — naš in naših ramih sen — nujna in možna, tako ni verjetno, da bi do iste prišlo, pa če še bolj v lastnem in mrtvih imenu, ponujamo roko za odpuščanje, kajti pri živčih in njih dedičih ni dobrega, čistega namena in še manj kesanja. Kajti le s kesanjem in priznanjem storjenega zločina, je povezana iskrena prošnja za odpuščanje in popravo vseh krivic.

Iluzorno je pričakovati, da bi se ti ljudje svoje taktične zgodovinske napake — tako oni ocenjujejo dogodke po vojni — sramovali ali celo obžalovali. In še manj vseh umorov, storjenih med vojno, saj bi se jim s tem porušila vsa zgradba, grajena na bajki osvobodilnega boja. Nedolžna kri teh, ki se jih danes z ljubeznijo spominjamo, jih je naredila gospodarje in jih posadila na vladarske stolčke, z vsemi možnimi privilegiji vred: oblast, čast, denar. Nekaj, česar ne morejo in tudi nočejo pustiti. Kri, ki jih je posadila na te stolčke, jih s strašno močjo drži prilepljene na njih. Odtrgati to kri, postrgati jo s stolčka in raz sebe, ji dati čast, ki ji gre, je delo duševnih velikanov, v kar

V nedeljo, 25. junija, je bila po slovenski maši v Stanu akademija v spomin na domobrance, ki so jih Angleži pred petdesetimi leti izročili komunistom. Občutena proslava s petjem, deklamacijami in izdelano odrsko opremo je pripravila slovenska šola, sodelovalo je tudi nekaj starejših članov. Priložnostni govor je imel na skrbi Ciril Markež. Za priložnost je bil izdan čedno tiskan program z lepo naslovno sliko, ki je fotografija barvastega steklenega okna v spominski kapelici v Sentjoštu, delo bariloškega rojaka Marka Jermana.

se pa ti — razen s prav malo častnimi in hvalerednimi izjemami — nikakor ne bodo spremenili. V ničemer niso zmožni doseči svojih žrtev, katerih se danes spominjamo in obljublamo zvestobo. Teh dela so večna in z vsakim dnem raste njihov ugled in veličina.

Zato upamo — in upajmo —, da bodo njih žrtve seme lepše bodočnosti samostojne Slovenije.

Slovenija, ali poznaš svoj dolg?

Letos mineva 50 let tragičnih dogodkov v taborišču Teharje, kjer je na zverinski način izgubilo življenje veliko število mož, žena, starcev in otrok, ki se niso strinjali s pogubno ideologijo krvavih komunističnih revolucionarjev. Že od leta 1990 dalje, ko je prva večstrankarska Skupščina občine Celje imenovala komisijo za ureditev Parka spomina Teharje, ta intenzivno dela za njegovo ureditev. Prav tako je tega leta predsednik slovenske demokratične vlade, takrat imenovane še izvršni svet, na prostoru nekdanjega taborišča poudaril, da je država dolžna oddolžiti se tem žrtvam in vsem žrtvam komunističnega nasilja širom Slovenije s postavitvijo ustreznega pomnika na Teharijih in v Kočevskem Rogu. Prav tako se naj popravijo krivice, kjer je to možno.

Država Slovenija je leta 1991 izvedla natečaj za izdelavo projekta Parka spomina Teharje. Prvo nagrado je dobil projekt Ateljeja Mušič iz Ljubljane. Na podlagi tega projekta je celjska teharska komisija pričela aktivno delovati na pripravah za sprejem potrebnih občinskih planskih aktov. Kljub velikemu odporu v odbobju zadnjih let je občinski svet mestne občine Celje sprejel konec januarja 1995 vse potrebne občinske odloke, ki so pravna podlaga za izdajo lokacijske in gradbene odločbe. Atelje Mušič je izdelal še potrebno projektno in tehnično dokumentacijo za izdajo lokacijske določbe. Konec meseca marca 1995 je Upravna enota Celje že tudi izdala lokacijsko odločbo za izgradnjo Parka Spomina Teharje.

Po padcu prve slovenske demokratične vlade je postala slovenska država oziroma njena vlada gluha za obveze, sprejete leta 1990. Tako vse do danes slovenska vlada ni sprejela finančne konstrukcije za Park spomina Teharje, čeprav je projekt finančno ovrednoten in je predvidena takšna fazna izgradnja, da je posamezna faza gradbeno zaključena celota. 18. junija 1995, ko je bila na mestu teharskega taborišča maša ob 50. obletnici pobojev, naj bi že stal osrednji spominski objekt. Te obveze se tudi zaveda predsednik države Milan Kučan, ki je predstavnikom komisije za ureditev grobišč v Kočevskem Rogu in teharske komisije meseca novembra 1994 obljubil vso podporo in posredovanje pri slovenski vladi, da bo v proračunu za leto 1995 zagotovila potrebna sredstva. To je tudi poudaril v svojem intervjuju na TV Slovenije v juniju 1995.

Še slabša pa je situacija za pomnik v Kočevskem Rogu, kjer je šele v mesecu maju vlada Republike Slovenije pristopila k pripravi za izdelavo projektne in tehnične dokumentacije za lokacijsko dovoljenje.

Posebej je poudariti, da že od leta 1990 deluje pri vladi Republike Slovenije pose-

bna Komisija za razreševanje vprašanj, povezanih z nemembnostjo in ureditvijo grobišč v Kočevskem Rogu in drugih tovrstnih grobišč v Republiki Sloveniji. To komisijo vodi Viktor Blažič. Komisija je vsa leta vlagala maksimalne napore, da bi se zadeva premaknila z mrtve točke, a žal pri vladi za to ni poslušna. Šele po mnogih intervencijah je vlada Republike Slovenije v aprilu 1995 pri Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve imenovala medresorski gradbeni odbor za izgradnjo sakralnega objekta v Kočevskem Rogu in Parka spomina Teharje. Njegove pristojnosti so zastopanje investitorja, to je vlade Republike Slovenije, odločanje o ponudbah za izvajanje del, vodenje raznih postopkov, odločanje in potrjevanje cen za izvedbena gradbena dela, izvajanje del vključno s kolavdacijskem obračunom ter predaja objektov v upravljanje.

Čeprav se je ta medresorski gradbeni odbor že dvakrat sestal, še nima pripravljenega gradiva o potrditvi celotnega finančnega ovrednotenja objektov v Kočevskem Rogu in na Teharijih skupaj s fazno izgradnjo in z rokom dokončne izgradnje.

Namensko zavlačevanje slovenske vlade pri realizaciji obeh objektov se kaže tudi v tem, da je za leto 1995 v osnutku državnega proračuna namenila na grobišča Teharje in Kočevski Rog borih 50 milijonov tolarjev, seveda pri takem mačehovskem odnosu oba objekta še 10 let ne bosta zgrajena. Na podlagi amandmajev je bil ta znesek povečan na 100 milijonov tolarjev.

Tako stanje nedvomno dokazuje, da je slovenska vlada v rokah naslednikov tistih mračnih sil, ki so pred petdesetimi leti masovno pobijali svoj narod in mu nadaljnjih 45 let delali nepopravljive krivice v imenu teroristične komunistične organizacije.

Nacizem in fašizem sta bila strašni zlo v prvi polovici tega stoletja. Nemški narod je priznal svojo krivdo in nekdanja koncentracijska taborišča preuredil v dostojen spomenik žrtvam nacističnega terorja. Slovenska povojna teroristična oblast pa je koncentracijsko taborišče Teharje in druga uporabila za genocid nad lastnim narodom. Svoje zločine na Teharjah je nato zakrila z industrijskimi in komunalnimi odpadki. Tudi po padcu komunistične diktature je Slovenija gluha za svoj dolg, ker jo še vedno vodijo nekdanji diktatorji, ki so spretno sestopili z oblasti tako, da so se pomešali med nove demokratične stranke in si jo preko njih ponovno polastili.

Žrtve komunističnega terorja zaman postavljajo vprašanje svoji mladi državi Sloveniji: Slovenija, kdaj boš poravnala dolg iz preteklosti?

Janez Lampret, SKD, Celje

XXX. študijski dnevi — DRAGA 95

Park Finžgarjevega doma, Opčine, Narodna ulica 89

Petek, 1. septembra 1995

Ob 17.00: predstavitev letošnje Drage
Ob 17.30: Dr. Brane Senegačnik:

Postmoderna med smislom in nesmisлом

Avtor, klasični filolog, pesnik in esejist, bo iz svojega globokega vrednostnega jedra spregovoril o dezorientiranosti našega časa.

Sobota, 2. septembra 1995

Ob 16.00: Danilo Slivnik:

Slovenija po petletni demokraciji

Zelo upoštevan slovenski časnikar, pobudnik novega tednika MAG, se bo ozrl

po današnji slovenski politični situaciji.

Nedelja, 3. septembra 1995

Ob 10.30: Dr. Jože Marketz:

Sožitje med etnijami

Koroški teolog, strokovnjak za versko problematiko na etnično mešanih področjih, bo spregovoril o tej temi na osnovi svojih koroških izkušenj.

Ob 16.00: Dr. Hubert Požarnik:

Kako je z duhovno ekologijo?

Eden najvidnejših predstavnikov slovenskega humanizma bo razgrnil svoje misli o reševanju današnje nihilistično okužene atmosfere.

Nedeljska služba božja bo ob 9. uri na prireditvenem prostoru.

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Ustavno sodišče je ugotovilo, da mora ugovor vesti veljati tako dolgo, dokler traja vojaška obveznost. Najvišje sodišče je sklenilo, da ima vsak državljan, ki zaradi verskih, filozofskih ali humanitarnih razlogov ni pripravljen sodelovati pri opravljanju vojaških obveznosti, po ustavi pravico drugače prispevati k obrambi države.

MARIBOR — Devizna inšpekcija je v poročilu obudila sporne provizije, ki jih je mariborski TAM plačeval za prodajo vozil v Rusijo. Nekdanja vodilna moža Tama sta mnenja, da je inšpekcija zlorabila pooblastila. Maksimilijan Senica, nekdanji predsednik Tamove uprave, je mnenja, da so v poročilu podtikanja in zlorabe. Dejstvo pa je, da se Tamova kriza poglobila in njeni bivši funkcionarji nimajo ustrezne razlage.

LJUBLJANA — Ambiciozen načrt za izdelavo in prodajo „pandurja“ je propadel. Slovenske oklepneke so ponujali Singapuru, ki ne kupuje niti reprodukcijskega materiala v Sloveniji. Projekt A 30 — predvidena licenčna proizvodnja vojaškega oklepnika tako rjavi nedokončan na Ravnah.

LJUBLJANA — Skupščina Geopolin (preje Petrol Zemeljski plin) je začela svojo sejo v juniju z veliko negotovostjo, ker predstavnik države — ki je lastnik 24,7%, ni imel pooblastila za glasovanje. Nazadnje je le uspelo izpeljati glasovanje o vseh pomembnih stvareh, med drugimi o delitvi dobička v višini 104,2 milijona tolarjev.

MARIBOR — Mariborska univerza je sprejela novi statut z veliko večino glasov in z nobenim proti. S tem statutom so bila premagana številna protislovja v tem obdobju tranzicije. Je pa ostalo nerešenih še vrsta vprašanj, od teh največ v zvezi s študenti predstavniki v svetu, ki pa niso v vodstvu mariborske študentske organizacije.

LJUBLJANA — Povečanje industrijske izdelave meseca maja je v primerjavi z aprilom skromna in manjša kot v prvih treh mesecih. V prvem četrtletju je bil prirastek izdelave ugoden (9,6%). Sedaj pa osipa in se približuje zgolj letnemu načrtu, to je 5 odstotkov.

LJUBLJANA — Člani Odprtega kroga so poslali dr. Drnovšku pobudo o prometu. Med drugim so se pritožili zaradi naglice, s katero se v Sloveniji odločajo o gradnji avtocest. Izvajanje takega naglega programa je prineslo precej površnosti in grobosti.

LJUBLJANA — Na Institutu za ekonomska raziskovanja se je vršilo mednarodno posvetovanje o ekonomskih vidikih vključevanja Slovenije in drugih srednjeevropskih in vzhodnoevropskih držav v Evropsko unijo. Od vseh reformskih držav se inflacija niža le v Sloveniji.

LJUBLJANA — Zveza potrošnikov Sloveniji je slavila svoj peti jubilej obstoja. Predstavnik ZPS je sprejel tudi dr. Drnovšek. Z njim se je pogovarjal o njihovem delu, težavah in načrtih. Za to priložnost je bila v dvorani Svetovnega trgovskega centra slavnostna seja, katere so se udeležili ugledni gostje iz tujine.

CELJE — V občini Celje so po velikih težavah končno le sprejeli osnutek proračuna. S tem osnutkom že zdaj ni zadovoljen nihče. Osnutek je navzkriž za pol milijarde tolarjev v primerjavi z izkazanimi potrebami porabnikov.

ŠTORE — Z združitvijo Jekla Štore in Metalna Ravne se je število delavcev, katerih je sedaj 1160, zmanjšalo za okoli 100. Ostaja nerešen problem zaposlitev odvečnih delavcev. Voditelji železarne Štore so mnenja, da znotraj železarne ni več možnosti za uresničitev nadomestne zaposlitve.

MURSKA SOBOTA — Na območju gospodarske zbornice za Pomurje so se

sestali novi predstavniki sosednje madžarske župnije Zala Laszlo Varga in predstavnik za gospodarstvo na sosednji občini. Namen obiska je bil seznaniti oba gosta s slovenskimi načrti in preveriti, kako se uresničuje sporazum o medsebojnem sodelovanju. Največ moči bodo potrebovali pri reševanju problemov v zvezi s prometom.

LETKOVA VAS — V tej žalski občini je Gasilska zveza Žalec pripravil letošnje občinsko tekmovanje članov in članic. Tekme se je udeležilo nad 570 gasilcev.

LJUBLJANA — Marko Jakopin je po 42 dneh prenehal z gladovno stavko. Jakopin je trdil, da ne bo nehal z gladovno stavko, dokler vrhovno sodišče ne odgovori pozitivno na prošnjo po obnovitvi kazenskega postopka zaradi narko trgovine. Končno je vrhovno sodišče ugodilo tej zahtevi in zadržalo odločitev višjega sodišča v Kopru. Sodniki v Kopru pa trdijo, da ne morejo pristati na to, da bi jih prisilili v take odločitve, ki nimajo osnove v zakonu.

NOVA GORICA — Sodi med področja, v kateri se viša število narkomanov, predvsem med mladino. Novogoriška akcijska skupina je dopolnila program za preprečevanje zasvojenosti mladih. V programu so projekti za področje šolstva, socialnega varstva, zdravstva, družine in katehetske dejavnosti. Poleg tega tudi načrtujejo ustanovitve posvetovalnice za boleznj odvisnosti, v okviru osnovne zdravstvene službe.

BARILOČE

Občni zbor Slovenskega planinskega društva

17. junija je tukajšnje Planinsko društvo ob znatni udeležbi članstva opravilo svoj 41-letni občni zbor ob petinštiridesetem letu življenja.

Ob otvoritvi sestanka se je predsednik Dinko Bertonec spomnil smrti dr. Lojzeta Grzetiča, ki je meseca aprila preminul v Nemčiji. Grzetič je kmalu po začetkih našega društva vodil nekaj let predsedniške posle. Prisotni so ga počastili z enominutnim molkom.

V poročilu o preteklem poslovnem letu je Bertonec opisal delovanje društva. Omenil je lansko proslavo žrtev svetovne vojne, miklavževanje in sprejem gostov iz Slovenije, predstavnikov slovenske republike in planincev. Poudaril je naše sodelovanje na Prazniku narodnostnih skupin z lastno folklorno skupino in prisotnost na Prazniku snega na Centro Cívico. V planinskem oziru je bila seveda najbolj pomembna dovršitev bivaka na Cerro Capilla. A naši plezalci so opravili nekaj težavnih plezalskih in zahtevnejših izletniških vzponov. (Slovenski stolp, Pico Principal in Pico Sur del Cathedral, Capillo, Osorno, severno steno Lópeza, itd.)

Blagajniško poročilo je podal Marjan Grohar. Gospodarsko in finančno stanje je kljub izredni gospodarski krizi prav zadovoljivo.

Društvo bo vodil v novi poslovni dobi naslednji odbor: predsednik Stane Žužek, podpredsednik Matjaž Jerman, tajnik Milan Magister, namestnica Milena Razinger, blagajnik Marijan Grohar, namestnik Marijan Mavrič, odborniki: Martin Jerman, Andrej Arnšek, Ivan Arnšek, Boris Kambič. Namestnik: Lovro Jan.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Rojstvo: V Río Gallegos je bil rojen Friderik Avguštin Stariha, sin Andreja in Marije Inés Torra. Čestitamo!

Smrt: V zavetišču sv. Vincencija v Slovenski vasi je umrla Cilka Beznik (85).

Naj počiva v miru!

Nova diplomantka: Veronika Vivod je dokončala „Profesorado de Enseñanza Elemental“ v Istituto Santo Domingo v Ramos Mejiji.

Čestitamo!

MENDOZA

Proslava četrte obletnice osamosvojitve

V nedeljo, 26. junija pred nedeljsko mašo smo se zbrali na dvorišču Slovenskega doma. Najprej sta bivaša predsednika Društva Stane Grebenc in Maks Ovcjak dvignila argentinsko in slovensko zastavo. Nato smo zapeli obe himni.

Profesorica Majda Nemanič je podala priložnostne verze, sestavljene za to priložnost. Nato je tudi v španščini razložila pomen tega praznika, ki družji vse Slovence brez izjeme.

Sledila je sveta maša, ki jo je daroval naš dušni pastir Jože Horn. V pridigi nas je spodbujal, naj se naprej z veseljem in upanjem trudimo za dokončno svobodo naše lepe domovine.

Občni zbor

Po sv. maši je bil 46. redni občni zbor društva. Poročila odbornikov ter zastopnikov odsekov so nam pokazala celotni pregled o plodnem delu, ki se vršilo med letom. Posebno je razveselila udeležence aktivna udeležba velikega števila mladih, ki so podali opis intenzivnega delovanja mladinski organizacij in njenih naraščajnikov. To dejstvo nam omogoča optimistično gldanje na bodočnost slovenske skupnosti pod Aconcagua. Posebni pozor je vzbudilo poročilo o napredku gradbe sprednjega dela Doma. Glede odbora je bilo splošno mnenje, da se ne spremeni njegova sestava in bo tako še naprej deloval eno leto.

Za konec nedeljskega programa smo se zbrali pri kosilu. Kulinarika je sestavni del kulture nekega naroda. Zato je bila naša nova domovina Argentina prisotna s tipičnim asadom.

KR

Proslava narodnega praznika 25. junija

Ker je datum narodnega praznika padel na nedeljo, smo obhajali za javnost četrto obletnico samostojne republike Slovenije v petek, 23. junija.

Ob dvanajstih smo dvignili, kot je že dolga leta navada, slovensko in argentinsko zastavo na Trgu narodnostnih skupin. Prisostvovali so zastopniki občine, vojske in vselitvenega urada, prijatelji raznih narodnih klubov in seveda številni Slovenci. Na srečo ni deževalo, vendar je zaradi nestalnega vremena ves nadaljnji spored bil v Planinskem Stanu.

Tam je po petju argentinske in slovenske državne himne govoril predsednik Slovenskega planinskega društva dr. Stane Žužek. Pozdravil je zastopnike oblasti in narodnostnih skupin, ki so s svojimi zastavami in v svojih narodnih nošah spremljale proslavo.

Poudaril je, da se je pred štirimi leti, ko se je Slovenija izjavila za samostojnost, tudi zaključilo razdobje komunistične diktature, ki je sledila mrliškem plesu druge svetovne vojne.

Izrazil je željo, da bi prispevali kot posamezniki in kot ustanova h kulturnemu dogajanju nove in stare domovine, in se je zahvalil vsem, ki so z nami sodelovali, ki tudi želijo živeti v svobodi in miru in ki so nam pripomogli, da smo v deželi, ki nas je z ljubeznijo sprejela, uživali vso svobodo in zmeraj živeli človeka vredno življenje.

Uradni proslavi je sledila odlična zakuska, ki so jo pripravile Mira Ecker in njene sodelavke.

O slovenskem prazniku je obširno poročal krajevni časopis „El Cordillerano“, spomnila pa sta se ga tudi televizija in radio.

Razstava Milana Volovška in Jožeta Vogelnika

Ob slovenskem prazniku sta v prostorih Aerolíneas Argentinas tri dni razstavljala slikarja Milan Volovšek, argentinski rojak, in Jože Vogelник iz Slovenije. Volovšek je na desetih slikah predstavil tragedijo vojne in begunstvo do obnovitve življenja v Velikem Buenos Airesu. Dodal je pokrajinske slike s poudarkom na letnih časih, mehikanske motive in nekaj tihožitij. Vogelnik je pokazal obširno zbirko slovenskih znamenj in vaških cerkvic.

V petek, 23. junija zvečer je bila razstava odprta s pevskim zborom Andreja Jana „Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche“, ki je dovršeno zapel tri skladbe Petelina-Gallusa in tri pesmi argentinskega komponista Carla Guastavina. Oba slikarja je predstavil arhitekt Andrej Duh in Volovšek sam se je pomešal med občinstvo, ki je z zanimanjem spremljalo Duhov nagovor. Razstavo so si v soboto dopoldne ogledali tudi otroci slovenske šole.

Sektašenje v Trstu

Primorski dnevnik ima zadnje čase velike finančne probleme, ki jih nista mogla rešiti italijanski niti slovenski denar. Zato so sedaj levičarsko usmerjeni lastniki zahtevali od slovenske vlade, da se večina denarja za slovensko manjšino v Italiji nameni sanci Primorskega dnevnika.

Temu so se uprli demokratični Slovenci v Trstu in Gorici, pa tudi slovenske vlada ni bila pripravljena tako enostransko podpirati bivše komuniste. Vlada hoče dodeliti levim kot desnim vsakemu polovico razpoložljivega denarja ali pa naj PD postane res glasilo vseh Slovencev na Primorskem.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchetto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; **lic. psih. Marko Mustar;** Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredo in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

Lepo sobo v Ljubljani oddam za mesec julij in avgust. Tel. 658-0154.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

Janez Pustavrh: barvam hiše, stanovanja, polagam tapete (empapelado); tel. 651-6622 (po 13. uri).

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

OBVESTILA

SOBOTA, 29. julija:

Zveza slovenskih mater in žena iz Ramos Mejía in San Justo: celodnevni izlet v Mundo Marino. Prijavijo se lahko družine z otroki. Prijave na 658-6157 ali 484-6905.

NEDELJA, 30. julija:

Obletnica Hladnikovega doma v Slovenski vasi.

SREDA, 9. avgusta:

Zveza slovenskih mater in žena izredno srečanje v kuhinji. Vabljeni ob 15. uri.

NEDELJA, 13. avgusta:

V Slomškovem domu družinska nedelja in Otroški dan.

SOBOTA, 19. avgusta:

Pri SKA razstava olj slikarja Ivana Bukovca.

43. obletnica Hladnikovega doma v Slovenski vasi

30. julija 1995

ob 9.00 slovesna sv. maša
ob 10.00 blagoslovitev Hladnikovega spomenika
ob 12.30 kosilo
ob 16.00 kulturni program

Nato posta zabava ob zvokih orkestra
Rock & Polka

ALI VESTE, DA SLOGA

— varno hrani in dobro obrestuje vaše prihranke v pesih ali dolarjih,
— daje ugodna osebna ali trgovska posojila,
— nudi svojim članom sedem različnih socialnih podpor.

— Trenutno za:

A) 7 dni počitnic v Hanželičevem domu za dve osebi, med vsemi člani s Karto SLOGA in naložbo vsaj \$ 200.-.

11. julija t. l. je bil izžreban član št. 1720 iz Slovenske vasi. Prihodnje žrebanje bo 3. oktobra t. l. in morda sreča izbere vas, če boste izpolnili pogoje.

B) Dve letalski vožnji BUE-LJU-BUE, med vsemi člani s kreditno kartico SLOGA-MULTIRED.

To žrebanje bo 2. januarja 1996. Kreditno kartico SLOGA-MULTIRED dobite brezplačno v naši pisarni. Informirajte se!

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Obvestilo

Slovenske krščanske stranke

Kakor smo že sporočili, bodo člani SKD v zdomstvu in izseljenstvu volili enega od podpredsednikov stranke.

V Argentini bodo okrajni odbori izpeljali volitve v teku meseca junija in julija.

O podrobnostih vas bodo obvestili okrajni odbori.

Volitve so naša častna dolžnost!

Za območje Argentine in Južne Amerike
Jernej Dobovšek

Slovenska kulturna akcija

Ivan Bukovec

RAZSTAVA OLJ

Sobota, 19. avgusta, v Slovenski hiši

Poberšnik: alma de goleador

Virtud: el delantero de Ferro ya convirtió 40 goles en su corta trayectoria; vive en Ramos Mejía, donde comenzó a mostrar toda su potencia.

Se llama **Mario Gabriel Poberšnik** (24), es delantero de la entidad del Oeste y en poco tiempo se hizo amigo del gol, fiel a una vieja costumbre que habla de los excelentes artilleros que ha dado el club.

De los Alpes a Buenos Aires

Eslovenia es una región de unos 20.000 kilómetros cuadrados y de aproximadamente dos millones de habitantes. Ubicada al noroeste de la antigua Yugoslavia, se independizó de ésta el 25 de junio de 1991. Abierta al golfo de Trieste, es un país montañoso e imponente surcado por los Alpes y los Julianos, que en la cuenca de Ljubljana —la capital— se unen con los Alpes Dináricos.

“De allí provienen mis abuelos, que llegaron al país a fines de los años cincuenta. Por las características boscosas de la zona, rodeada de colinas y cerros, muchos eslovenos se han dedicado a diversas ramas de la industria y, en especial, a la de la madera. El ser buenos artesanos les sirvió a los primeros inmigrantes para desenvolverse aquí, donde todo les era extraño,” comentó Poberšnik.

Su vínculo con la colectividad, sobre todo en la adolescencia, le permitió conocer y disfrutar de las costumbres y el fo-

lklore que aún conservan sus ancestros. “Las mujeres son buenas cocineras, y no hay nada más sabroso que el strudel de manzana o la *potica*, una especie de arrollado con nueces y pasas de uva. En casa, mi mamá es la que se encarga de preparar los postres.”

Futuro para el fútbol

Mario Poberšnik se considera afortunado, porque desde chico se dedicó al fútbol sin otras urgencias. Primero lo hizo en el colegio Don Bosco, de Ramos Mejía, y

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

Slomškov dom - Slomškova šola

Nedelja, 13. avgusta
OTROŠKI DAN

9.00 sv. maša
12.00 družinsko kosilo in
mini tombola za otroke
Prisrčno vabljeni!

luego en Huracán, de San Justo. “Mis padres *bancaron* a muerte lo que yo hacía, y hasta el día de hoy me siguen a todos los partidos. Mi viejo es el principal crítico de mis actuaciones, y lo tengo muy en cuenta porque es de los que saben ver el fútbol”, expresó el jugador.

A este jugador con alma de goleador también le gusta la música y las lecturas de suspenso, el mejor estilo de Stephen King. Será por eso que cuando pisa el área, los defensores rivales empiezan a temblar, seguramente a la espera del tiro final.

Andrés Asato
según “La Nación”

Prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 13. julija po težki bolezni zapustil naš mož, oče in stari oče, gospod

Franc Majcenovič

Najlepša hvala vsem, ki ste se prišli posloviti od dragega pokojnika; zahvaljujemo se duhovniku Tonetu Bidovcu za duhovno oskrbo in pozornost do bolnika; hvala za šopek s slovensko zastavo, ki ga je v imenu Zveze slovenskih mater in žena položila na krsto ga. Mici Malavašič.

Žalujoči: žena Metka;
hčerke Marjeta, Elizabeta in Marjanka;
zeti Claudio, Roberto, Mario;
vnukinja Stella Maris;
v Sloveniji brat Viktor z ženo Marijo Miklavc in sestra Elizabeta.